

عنوان مقاله:

تاثیر گروه درمانی مبتنی بر خوشبینی بر بهبود استرس و امید به زندگی در بیماران دیابتی شهر بوشهر

محل انتشار:

کنفرانس ملی فقه، حقوق و روانشناسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

شهره سلیمانی - گروه روانشناسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

سیداصغر موسوی - استادیار گروه روانشناسی، واحد جم، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

مولود کیخسروانی - استادیار گروه روانشناسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر گروه درمانی مبتنی بر خوشبینی بر بهبود استرس و امید به زندگی در بیماران دیابتی شهر بوشهر، انجام شد. بدین منظور ابتدا به شیوه نمونه گیری در دسترس از بین بیماران دیابتی مراجعه کننده به بیمارستانها و درمانگاههای دولتی شهر بوشهر، تعداد 50 نفر از افرادی که واجد ملاکهای شمول بودند، به عنوان آزمودنی انتخاب و به طور تصادفی در دو گروه کنترل (25 نفر) و آزمایش آموزش خوشبینی (25 نفر) در نظر گرفته شدند. سپس پرسشنامه‌ی جهتیابی زندگی (LOT)، (مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس (DASS) و مقیاس امید اسنایدر بر روی آزمودنیها به اجرا گذاشته و نمرات به دست آمده به عنوان نمرات پیش-آزمون در نظر گرفته شد. در مرحله بعد گروه آزمایشی در 8 جلسه آموزش گروهی به صورت هفته‌ای 5/1 ساعت تحت درمان آموزش خوشبینی قرار گرفتند. این در حالی بود که افراد گروه کنترل، هیچ مداخله‌ای دریافت نکردند. در پایان مداخله، از هر دو گروه پس-آزمون و بعد از 5/1 ماه، پیگیری به عمل آمد. در نهایت داده‌های به دست آمده با استفاده از آزمون مجذور خی و تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر (ANOVA measures Repeated)، (مورد ارزیابی آماری قرار گرفت. نتایج نشان داد که آموزش خوشبینی به بیماران دیابتی بر میزان خوشبینی، استرس و امید به زندگی آنان اثربخش بوده است. همچنین یافته‌ها نشان داد که گستره سنی آزمودنی‌ها بر این نتایج تاثیر نداشته است. بر طبق یافته‌ها، پیشنهاد می‌گردد از طریق آموزش خوشبینی می‌توان به پرورش امید به زندگی و همچنین کاهش استرس در بیماران مزمن همت گماشت.

کلمات کلیدی:

آموزش خوشبینی، استرس، امید به زندگی، بیماران دیابتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/583864>

